

[Jensen-Broby.]

at give Fritagelse for Bygningsskat for de Ejendomme, der opføres efter denne Lov.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Einer-Jensen): Jeg maa sige, at det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby virkelig har overrasket mig. Det ærede Medlem taler nu om, at Venstres Forslag sikrer Kommunerne deres Selvbestemmelsesret. Jeg spørger det ærede Medlem: Er det ikke rigtigt, hvad jeg har sagt i en tidligere Bemærkning, at de ærede Medlemmer Hr. Jensen-Broby, Hr. Kristen Amby, Hr. Valdemar Sørensen og jeg har henstillet til Indenrigsministeren at gaa bort fra Lovforslagets Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne var afgørende og bedt ham være saa venlig at ændre den saaledes, at Fritagelsen blev en Ret? Nu staar det ærede Medlem og anbefaler sit Ændringsforslag med den Begrundelse, at det ikke skal være en Ret, nu skal Kommunalbestyrelserne igen skønne. En saadan Sik-sakgang kan jeg ikke følge det ærede Medlem i, og jeg tror, at hans Iver for at kunne demonstrere, at han ønsker at fremme Boligbyggeriet, har været saa stor, at han har overset, at han med Indenrigsministerens Forslag har faaet opfyldt sit Ønske paa et for tidligt Tidspunkt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Broby: Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen opmærksom paa, at jeg ikke i Udvalget har stillet noget Krav med Hensyn til Skattehenstanden; jeg har sagt, at jeg kunde anbefale dette Krav, men jeg har ikke stillet noget Krav, og jeg har ikke tiltraadt noget Forslag uden subsidiært, naar vort Forslag er stemt ned. Jeg har sagt, at saa vilde vi subsidiært stemme for Ministerens Ændring, fordi vi anser den for en Forbedring med Hensyn til Henstanden. Man skal jo huske paa, at der er Forskel paa Henstand og Eftergivelse af Skat. Ved Henstanden faar Kommunerne Skatterne alligevel, de maa blot vente i de 12 Aar, men saa kommer de ogsaa helt og fuldt.

Valdemar Sørensen: Jeg maa sige, at det virkelig var paa det samlede Udvalgs Henstilling, at Indenrigsministeren ændrede

Bestemmelsen om, at Kommunerne skulde godkende Byggeriet, til, at man fik sin Skattehenstand paa de Betingelser, hvis Tilstedeværelse fordres. Det kan ikke betvivles.

Men der er noget andet, jeg gerne vil sige til det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, der talte saa skønt for det mindre Byggeri i denne Forbindelse. Vi vedtog i Fjor en Lov om Laanegaranti for det mindre Byggeri, og det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby skriver nu i sit Ændringsforslag, at for saa vidt man benytter sig af denne Lovgivning med Skattefritagelse, saa kan man ikke tillige faa Laanegaranti. Den samme Bestemmelse findes i den højtærede Indenrigsministers Forslag; men det er dog vist en Overvejelse værd, om ikke denne Laanegaranti, alt overvejet, for det mindre Byggeri med indtil de 6 Lejligheder, som Lejlighedsantallet nu efter den højtærede Indenrigsministers Forslag er udvidet til, er meget mere værd økonomisk end det Forslag, det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby stiller med her — det skulde jeg dog tro. Det skadelige er, at denne Garanti i Loven fra i Fjor til det mindre Byggeri ligeledes er bundet til Kommunalbestyrelsens Godkendelse. Det samme foreslaar det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby her, i den Henseende er Stillingen ens; men ser man paa den økonomiske Fordel, er der ingen Tvivl om, at en Mand i det lille Byggeri, der skulde vælge mellem Laanegarantien og det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobys Forslag, vilde bede om at faa Laanegarantien.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Minister maatte anbefale at stemme imod vort Forslag om fuldstændig Frihed for den Del af Skatten, der hviler paa Bygninger i Henhold til denne Lov, af Hensyn til Skattekommissionen. Jeg tror snart, vi har det paa samme Maade med denne Skattekommission som med Landstinget. Jeg tror, det er paa høje Tid, at vi bliver færdige med denne Skattekommission, ganske som vi gjorde op med Landstinget i 1936.

Jeg synes, der er noget underligt selvmodsigende i Ministerens Udtalelse, naar han nu prøver paa at binde det ærede Medlem Hr. Kristen Amby til hans Udtalelser; jeg mener dog, at Ministeren vel ogsaa selv maa være bundet til alle sine tidligere Udtalelser — for ikke at tale om Programmet. Her er i hvert Fald et Punkt, hvor der ikke er det mindste i Vejen for, at Rigsdagen tilstaar Skattefrihed uden Hensyn til Skattekommissionen. Det vilde, synes jeg, være et Fingerpeg i Retning af, hvad Regeringen